

S P R Á V A

z monitoringu činnosti niektorých ústredných orgánov štátnej správy pri implementácii zákona 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám

Projekt "Štátna správa ľuďom" financovaný Nadáciou pre podporu občianskych aktivít v rámci programu boja proti korupcii vznikol po prijatí zákona o slobodnom prístupe k informáciám. Jeho hlavným cieľom je prostredníctvom **monitorovania miery prístupnosti k informáciám** u ústredných orgánov štátnej správy a následného zverejnenia výsledkov monitoringu, dosiahnuť čo najväčšie **otvorenie sa štátnej správy** pre všetkých občanov SR. Miera prístupnosti k informáciám je posudzovaná cez prvú fázu monitoringu, ktorá zachytáva proces implementácie zákona o slobodnom prístupe k informáciám v jeho počiatkových štádiách. Výsledky tohoto monitoringu mapujú stav dodržiavania "infozákona" v praxi, po uplynutí troch mesiacov od nadobudnutia účinnosti spomínaného zákona u ústredných orgánov štátnej správy, prevažne ministerstiev.

Zámerom monitorovania bolo jeho realizáciou dosiahnuť, aby:

1. zákon sa stal **všeobecne známym** pre občanov i pre verejnú správu
2. výsledky monitoringu **poukázali na závažné nedostatky** pri uplatňovaní zákona, a tým motivovať povinné osoby k zlepšeniu reálneho stavu
3. zákon sa stal reálnym **nástrojom vynucovania** práva na informácie a nie len potenciálnou možnosťou
4. verejná správa si **zvykla na uplatňovanie zákona občanmi** a považovala napĺňanie jeho ustanovení za samozrejmé
5. sa stalo viditeľné, ktoré orgány a inštitúcie **zákon ctia**, a ktoré ho **implementujú nedostatočne**

Vedľajším cieľom projektu bolo medializáciou projektu dosiahnuť **zvýšenie potreby širokej verejnosti kontrolovať verejné prostriedky**, čím sa zároveň sťažia podmienky pre korupčné správanie a obnoví sa dôvera verejnosti v štátnu správu.

Cieľová skupina a skupiny profitujúce z projektu

- **občania SR.** Zverejnením výsledkov monitorovania osloviť občanov SR ku zvýšenej aktivite pri kontrole nakladania s verejnými prostriedkami, a tým znížiť hladinu transparentnosti v štátnom aparáte. Aktívny prístup občana je hlavným kritériom dosiahnutia želaného stavu v oblasti slobodného prístupu k informáciám.
- **monitorujúca skupina občanov (aktivistov-monitorov).** Ich priama účasť na dvojdňovom tréningu a monitorovaní má za následok zvýšenie schopnosti aktívne využívať zákon o prístupe k informáciám prostredníctvom multiplikačného šírenia zručností.
- **orgány ústrednej štátnej správy.** Monitoring umožní priblížiť štátnej správe vnímanie realizácie zákona z pohľadu občana, ktorý sa častokrát nezhoduje s pohľadom štátneho úradníka. Okrem tohto aktívne pôsobenie na skúmanú skutočnosť ovplyvní reálny stav na jednotlivých orgánoch štátnej správy v prospech občana a prinesie zlepšenie reálnej situácie.

Predmet monitoringu, metódy zberu dát a spracovania výsledkov

Vybrané orgány štátnej správy boli mapované vopred školenými **aktivistami-monitorami, ktorých tvorili** bežní občania, prevažne však z aktivistov tretieho sektora. Získavanie dát prebiehalo formou **zúčastneného pozorovania** priamo na mieste získavania informácií, ale tiež formou **získovania dát cez telefón, e-mailom a písomnou žiadosťou**, využívajúc pri tom všetky zákonné formy získavania informácií. Zhromažďovanie dát bolo uskutočnené v priebehu mesiaca marec a apríl sledovaním reakcií na vopred vybrané žiadosti o informácie, rozdelené do dvoch nasledujúcich kategórií:

- žiadosti všeobecného charakteru, s možnosťou komparácie jednotlivých odpovedí

- špecifické žiadosti o informácie, týkajúce sa zamerania jednotlivých orgánov štátnej správy.

Všeobecné žiadosti boli rozdelené do nasledovných skupín, pričom aktivisti-monitori mali za úlohu zozbierať:

1. Informácie **o mieste, čase a spôsobe získania informácie, o mieste a spôsobe podania žiadosti a o organizačnej štruktúre** organizácie, náplni práce celej organizácie a jednotlivých organizačných zložiek.

Sledovanie foriem **prístupnosti a množstva informácií** :

- **v sídle povinnej osoby** na mieste umožňujúcom hromadný prístup
- **na internetovej stránke**
- **horúca linka, kontaktné kompetentné osoby**

1. **Rozpočet** daného štátneho orgánu na rok 2001 aj jednotlivé položky
2. **Nariadenia jednotlivých ministerstiev o sprístupňovaní informácií.**
3. **Aké opatrenia** vykonala organizácia na implementáciu zákona 211/2000 o slobodnom prístupe k informáciám? Čo organizácia urobila **na zlepšenie informovanosti občanom** po nadobudnutí účinnosti spomínaného zákona, t. j. po 1. 1. 2001.
4. **Zoznam utajovaných skutočností** a informácie o organizácii, ktoré nemožno zverejniť.
5. **Koncepcia ďalšieho rozvoja organizácie** na nasledujúci rok
6. Počet **registrovaných žiadostí o informácie**

Zistené dáta sa vyhodnotili podľa hodnotiacej škály, čo slúžilo na zostavenie rebríčka úspešnosti jednotlivých orgánov štátnej správy pri zavádzaní zákona o slobodnom prístupe k informáciám. Okrem týchto dát sme do hodnotiacej škály zaradili aj hodnotenie špecifických otázok, ktorým sme priradzovali bonusy, či handicap, podľa úspešnosti poskytnutej odpovede. Pri špecifických odpovediach sme nehodnotili iba formálnu ale aj obsahovú stránku odpovede, po posúdení odpovede našim právnikom. Tu mohli jednotlivé povinné osoby stratiť až dvojnásobný počet bodov: 2 alebo 4 body kladné alebo záporné. Tieto hodnotenia významne ovplyvnili záverečné sčítanie bodov.

Špecifické otázky, týkajúce sa zamerania jednotlivých orgánov štátnej správy, boli vypracované podľa návrhov mimovládnych odborných organizácií alebo na návrh monitora, podľa vlastného záujmu. Obsah odpovedí na tieto otázky môže byť poskytnutá individuálne, na požiadanie podľa záujmu.

Výstupy z projektu

Monitorovanie činnosti ústredných štátnych orgánov v zmysle dodržiavania zákona o prístupe k informáciám ešte samo o sebe neznamená posun k zlepšeniu danej situácie, ale môže podnietiť štátnu správu k pozitívnym zmenám. Jednotlivé ministerstvá sa pripravili na zákon o slobodnom prístupe k informáciám. Táto príprava nebola v ani jednom prípade ideálna, aj tak ale priniesla viditeľný posun k lepšiemu. Väčšina inštitúcií určila zodpovedného úradníka za styk s verejnosťou. Títo zodpovední úradníci väčšinou dokážu správne interpretovať Zákon o slobodnom prístupe k informáciám. Majú tiež tendenciu vychádzať v ústrety a vyhľadávať informáciu pre občanov. Podobne sa tiež zlepšila kvalita internetových stránok. Avšak dostať sa k povereným úradníkom znamená prekonať bariéru podstatne menej informovaných "informátorov" či vrátnikov pri vstupe do budovy ministerstva. Taktiež pri komplikovanejších otázkach, kedy odpovede vypracovávajú odborní úradníci (a nie úradníci pre styk s verejnosťou), je zreteľne vidieť pokles ochoty korektné informovať.

Základné zistenie teda hovorí, že **Zákon o slobodnom prístupe k informáciám nepriniesol zásadný zlom v činnosti inštitúcií, ale len zlepšenie**. Bežní úradníci naďalej pracujú tradičným spôsobom a neprejavujú veľkú ochotu poskytovať informácie. Inštitúcie ako celok zanedbávajú aktívnu prezentáciu. Vo vstupných priestoroch stále občania nájdu len málo použiteľných informácií a vrátnici stále nie sú školení, aby prezentovali občanom aktívne zverejnené informácie. Dokonca aj ochota úradníkov zodpovedných za styk s verejnosťou klesá pri opakovaných dožiadaniach a majú tendenciu hodnotiť na infozákon kriticky, namiesto toho, aby sa snažili o jeho čo najlepšie a korektné uplatňovanie. Ale prínos Zákona o slobodnom prístupe k informáciám je zjavný, a nemal by sa pri hodnotení činnosti štátnej správy prehliadať.

Zhodnotenie ústredných orgánov štátnej správy pri uplatňovaní slobodného prístupu k informáciám.

Úlohou zákona o slobodnom prístupe k informáciám bolo účinne a intenzívne napomôcť premene našej štátnej správy na skutočne modernú, ktorá reaguje na podnety občanov a považuje za svoj hlavný zmysel zlepšovanie kvality života. Infozákon má za úlohu jednak odhaliť nedostatky a má sa stať aj dôležitým nástrojom zlepšovania samotnej štátnej správy.

Poradie štátnych inštitúcií po celkovom vyhodnotení monitoringu zavádzania "infozákona" do praxe

Poradie	Rezort	Pocet bodov
1	Ministerstvo financií SR	27
2	Úrad vlády SR	24
2	Protimonopolný úrad SR	24
3	Ministerstvo obrany SR	23
3	Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja SR	23
4	Ministerstvo životného prostredia SR	20
4	Úrad jadrového dozoru SR	20
5	Ministerstvo hospodárstva SR	19
5	Ministerstvo pre správu a privatizáciu národného majetku SR	19
6	Ministerstvo pôdohospodárstva SR	18
7	Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR	17
8	Ministerstvo vnútra SR	16
8	Ministerstvo školstva SR	16
8	Letecký úrad SR	16
9	Ministerstvo zahraničných vecí SR	14
9	Štatistický úrad SR	14
10	Ministerstvo kultúry SR	13
11	Ministerstvo dopravy, pôšt a telekomunikácií SR	11
12	Ministerstvo zdravotníctva SR	9
12	Úrad pre štátnu pomoc	9
13	Ministerstvo spravodlivosti SR	7

- bodovacia škála v prílohe

Všeobecné zistenia:

1. Väčšina inštitúcií má k dispozícií vlastné smernice upravujúce konanie pri prístupe k informáciám. *Svedčí to o pripravenosti úradov na poskytovanie informácií pri aplikovaní zákona do praxe, čo predpokladá, že jednotlivé inštitúcie sa budú konať v zmysle zákona. Zásadnou podmienkou však je znalosť obsahu tejto smernice aj u pracovníkov vo vstupných priestoroch (vrátnici, strážna služba, informátori).*

2. Poplatky pri žiadostiach o informáciu sú pomerne mierne. Inštitúcie spoplatňujú len nosiče informácií, aj keď nerovnako.

Jedna kópia A4 je spoplatňovaná v rozmedzí – 60 hal. až 3 Sk. Niektoré inštitúcie majú hornú hranicu, po ktorú poskytujú informácie zadarmo. Niektoré poskytujú informácie úplne zadarmo, informácie posielané e-mailom sú vždy úplne zadarmo. Rozhodne tak nemožno tvrdiť, že cena môže byť vážnejšou bariérou poskytovania informácií. Prekážkou môže byť nedodržanie žiadanej formy informácie, čím môžu vzniknúť zbytočné náklady.

3. Počet žiadostí o informácie je podstatne nižší než predpovedali pôvodné očakávanie. V žiadnom prípade nemožno hovoriť o "zahľtenosti" štátnej správy pri spracovávaní žiadostí o poskytnutie informácií.

Počet evidovaných žiadostí na jednotlivých ministerstvách sa pohyboval v rozmedzí od 21 po 640. Treba však poznamenať, že v priemere bolo za prvé tri mesiace podaných asi 150 žiadostí. V žiadnom prípade nemožno hovoriť o preťaženosti ústredných orgánov štátnej správy.

4. Prácu štátnych inštitúcií je potrebné hodnotiť diferencovane. Jednotlivé štátne inštitúcie sú rozdielne v prístupe. Taktiež sú zjavné rozdiely medzi jednotlivými pracoviskami v rámci jednej inštitúcie.

Tendencie v správaní štátnej správy po vyhodnotení spracovaných žiadostí o informácie.

Spoločné pozitívne tendencie:

1. Vo všeobecnosti je úroveň poskytovania informácií u ústredných štátnych orgánov **relatívne dobrá.**

Väčšina požadovaných informácií (napr. rozpočet organizácie), bolo dodaných v zákonnej lehote.

2. Zodpovední úradníci sa pri styku s verejnosťou prejavovali väčšinou ochotne a mali tendenciu vyhľadávať informáciu.

(Pri opakovaných dožiadaniach mali však aj títo úradníci znižovali mieru ústretovosti. A to aj v prípade, ak práve oni dali neúplnú, alebo nekvalitnú informáciu.)

3. Štátna správa má tendencie intenzívne využívať na informovanie občanov internetové stránky. Je veľký kontrast medzi internetovými stránkami a vývesnými tabuľami.

Internetové stránky veľmi často obsahujú nie len zákonom stanovené informácie, ale aj množstvo iných zaujímavostí a väčšinou majú aj pomerne čerstvé informácie.

4. Veľká väčšina inštitúcií vybavuje žiadosti o informácie v zákonnej lehote.

Spoločné negatívne tendencie:

1. Pracovníci "v prvej línii styku s občanom" (**vrátnici, spojovatelia, informátori, ochrana...**) často **nepoznajú zákon**, a vôbec sú veľmi zle informovaní. Medzi týmto prvým sledom a úradníkmi zodpovednými za styk s verejnosťou existuje veľký rozdiel. Pre občanov to však znamená, že sa musia dostať cez vstupnú bariéru. Ochetný a informovaný vrátnik je skôr výnimkou.

(Např. Ministerstvo dopravy, ministerstvo privatizácie, kultúry, pôdohospodárstva a pod. majú neškolených vrátnikov či informátorov)

2. Inštitúcie prejavujú **len zanedbateľný záujem o vlastnú prezentáciu**. Len veľmi málo inštitúcií sa aktívne prezentuje pomocou vlastných tlačených materiálov alebo v médiách. Rovnako vstupné priestory nie sú zariadené pre potreby prezentácie. Často sú dokonca vybudované vyslovene odstrašujúco.

Pri niektorých ministerstvách sa napríklad občania nemôžu ani dostať k vývesným tabuliam bez prechodu cez kontrolu.

3. Inštitúcie zanedbávajú dôsledné aktívne zverejňovanie okrem aktívneho aj hromadný prístup pri informovaní verejnosti. Predovšetkým pri **obsahu vývesných informačných tabúl** ktoré iba výnimočne spĺňajú zákonom stanovený obsah. Takmer žiadna povinná osoba nezverejňuje na svojich tabuliach všetky informácie stanovené zákonom:

*a/ spôsob zriadenia povinnej osoby, jej právomoci a kompetencie a popis organizačnej štruktúry
b/ miesto, čas a spôsob, akým možno získavať informácie, kde a ako podať žiadosť, návrh, podnet, sťažnosť alebo iné podanie,*

c/ miesto, lehota a spôsob podania opravného prostriedku a možnosti súdneho preskúmania rozhodnutia povinnej osoby

d/ postup, ktorý musí povinná osoba dodržiavať pri vybavovaní všetkých žiadostí, návrhov a iných podaní, vrátane príslušných lehôt

e/ prehľad predpisov, pokynov, inštrukcií, výkladových stanovísk, podľa ktorých povinná osoba koná, rozhoduje

f/ sadzobník správnych poplatkov a sadzobník úhrad za sprístupňovanie informácií

4. Pri poskytovaní komplikovanejšej informácie, dostane žiadateľ často nekvalitnú informáciu.

Niekedy sa jedná o fragmenty a vytrhnuté ukážky, pri ktorých je potrebné dožiadať ďalšie informácie. Často sa žiadateľ nedozvie nič o kompetentnom zdroji. Celkovo tak inštitúcia budí dojem, že sama nemá plne zvládnutú prácu s informáciami pre vlastnú potrebu.

5. Inštitúcie majú veľký problém poskytnúť komplexnejšiu informáciu súvisiacu so zdôvodnením vlastnej existencie.

Prevažná väčšina inštitúcií nemá ucelenú a zverejniteľnú predstavu o koncepcii svojho rozvoja a zlepšovaní služieb občanom.

6. Informácia o rozpočte inštitúcie nevypovedala v žiadnom prípade o hodnote služieb poskytovaných občanom, ale len o účtovných nákladoch inštitúcie.

Úradmi poskytované rozpočty sú pre bežného občana veľkou záhadou, pretože poskytujú informácie, ktoré pre bežného občana vyžadujú ďalšie štúdium obsahu jednotlivých položiek podľa zákona o rozpočte.

Niektoré ďalšie vybrané negatíva, ktoré však nemožno zovšeobecniť.

1. Úradníci majú niekedy obavy zverejňovať informácie, ktoré čo i len súvisia s tajnými informáciami, ale nie sú tajné.
Obava z prípadného úniku háklivých informácií (a následného postihu) je zjavne silnejšia než obava z postihu vyplývajúceho z nedodržania zákona o slobodnom prístupe k informáciám, resp.

súvisí s nedostatkom skúseností pri poskytovaní citlivejších informácií – napr. Úrad jadrového dozoru.

2. Pri citlivejších otázkach majú odpovede niekedy tendenciu obchádzať odpoveď poskytovaním údajov, ktoré síce s otázkou súvisia, ale nie sú priamou odpoveďou.
3. Niekedy dochádza k tendenciám odvolať sa na internet, čo je síce zákonným právom povinnej osoby, avšak v mnohých prípadoch nerešpektuje žiadosť o konkrétnu formu sprístupnenia informácie.
Pri monitorovaní sme sa stretli s prípadmi, keď požadovaná informácia sa na internete vôbec nevyskytovala.
4. Pri monitorovaní sa tiež vyskytli situácie, kedy sa inštitúcia odvolala na informácie zverejnené v tlači.
Takýmto konaním sa čas vybavenia žiadosti zbytočne preťahuje, pretože žiadateľ, ktorý nemá prístup ku konkrétnej informácii na odkázanom médiu opätovne musí žiadať o jej priame poskytnutie.

Akú verejnú správu chceme

Zákon o slobodnom prístupe nemohol priniesť zásadnú zmenu v spôsobe práce štátnej správy hneď, môže jej však napomáhať a v tom smere je úspešný. Je totiž nevyhnutné zmeniť pretrvávajúci spôsob netransparentného nakladania s verejnými prostriedkami, odstrániť korupciu a obnoviť dôveru občana v štátnu správu. Každý právny štát sa snaží na dynamiku informácií reagovať pomocou právnej úpravy, ktorá by garantovala právo občanov na informácie, chránila ich pred zneužívaním osobných údajov a ukladala povinnosti štátnym orgánom vyhľadávať, zhromažďovať, vyhodnocovať a zverejňovať informácie. Dôležité tiež je, aby občania mali prístup k informáciám o samotnej činnosti štátu a jeho orgánov. Ak štát spriehľadňuje rozhodovacie procesy a vystavuje ich verejnej kontrole, vytvára základný predpoklad boja proti korupcii vo verejnej správe. Základným smerovaním súčasného fungovania zákona o slobodnom prístupe k informáciám ba mylo byť smerovanie od autoritárskeho chápania štátnej správy k modernému občianskemu.

Tradičné autoritárske chápanie štátnej správy:

Štátna správa je na to, aby riadila a kontrolovala. Práca štátnej správy má vyhovovať tým, ktorí sú pri moci. Názory občanov ju veľmi nezaujímajú a úrad nemá žiadnu snahu prezentovať sa pred občanmi. Informácie o svojej činnosti im poskytujú len neradi. Ak niečo chcú občania dosiahnuť, tak oni majú vyvíjať aktivitu a žiadať úrady o povolenie. Úrady sú najmä na to, aby posúdili či je žiadosť oprávnená. Takáto štátna správa je konzervatívna a uzavretá. Nové problémy a výzvy rieši len pomaly a polovičato. Oveľa dôležitejšia než výkonnosť je napojenie na "správnych ľudí". Finančné toky sú väčšinou nejasné. Ďalšie financie na prevádzku úrad získava nie na základe výkonu, ale vďaka "konexiám" Úrad má len veľmi hmlistú predstavu o tom, ako sa bude ďalej rozvíjať. Čaká na pokyny "zhora". V takejto štátnej správe sa často stretáme s klientelizmom a korupciou.

Moderné občianske chápanie štátnej správy:

Štátna správa je na to, aby slúžila občanom. Práca úradov má vyhovovať predovšetkým občanom. Úrad je aktívny a vyhľadáva možnosti zlepšovania. Sám seba chápe ako servis. Názory občanov sú pre neho veľmi dôležité a má tendenciu sa čo najlepšie prezentovať. Úrad získava finančné zdroje na činnosť najmä na základe toho, akú mieru prestíže a pocitu užitočnosti získal medzi občanmi. Ak zamietla žiadosť, tak preto, lebo chráni verejný záujem, pričom verejný záujem je presne definovaný. Úrad víta otázky a podnety občanov, lebo mu umožňujú lepšie pochopiť ich potreby. Úrad má pomerne presnú predstavu o tom, ako zamerať ďalšiu činnosť. Jeho finančné toky sú jasné a vie identifikovať koľko stojí aká služba. Klientelizmus a korupcia je takejto štátnej správe len výnimočná. Pochopiteľne, Zákon o slobodnom prístupe k informáciám sám osebe ťažko zmení štátnu správu. Je však dôležitým podnetom smerom k väčšej modernizácii a zvyšovaniu občianskeho charakteru štátnej správy. Pri prvom, povrchnom, hodnotení, už naša štátna správa dokáže ukazovať aj svoju modernú tvár. Hlbší

pohľad ukazuje ešte nemalé rezervy a pretrvávajúce vrchnostenské uvažovanie. Ale dokončenie zmeny nie je len v rukách politikov, či niektorých reformných úradníkov. Modernizácia je úloha ja občanov, ktorí budú vytrvalo žiadať rýchle a kvalitné informácie a nenechajú sa odbiť nezáujmom. Kľúč k zmene je aj v rukách novinárov, ktorí budú od vlády a úradov vyžadovať reformu, poukážu nedostatky, ale aj dokážu oceniť pozitívne príklady.

Význam prijatia zákona o slobodnom prístupe k informáciám sa ukázal už po prvých troch mesiacoch, čo dokumentujú aj výsledky projektu "Štátna správa ľuďom". Ako sa však bude situácia vyvíjať ďalej záleží predovšetkým na nás – občanov tejto krajiny – žiadateľoch informácií.

Príloha:

Kľúč k hodnoteniu jednotlivých inštitúcií.

Inštitúciám sa pridelujú body. Čím viac bodov organizácia dostane, tým lepšie sa umiestňuje.

Spolu mohla organizácia získať maximálne 34 bodov .

Bonusy a handicapy

Handicapy

1 – nedodanie informácií v časovej lehote (– 4 body)

2 – závažné nedostatky (- 4 body)

3 – konflikty pri získavaní informácií (- 4 body)

4 - nevhodné vstupné priestory (- 2 body)

Bonusy

1 – ochotné prijatie žiadosti (+ 2 body)

2 – informovaný personál pri vstupe (+ 4 body)

Organizácia mohla spolu s bonusmi získať 40 - 42 bodov. Bonusové body boli udeľované len v prípadoch mimoriadneho ocenenia alebo mimoriadneho zdôraznenia nedostatku. Bonusové hodnotenie je súčasťou zdokonalenia hodnotovej trojstupňovej škály, pre lepšie kvalitatívne vyjadrenie poskytovaných služieb ministerstva pre verejnosť.

Otázka č. 1 – informácie o mieste, čase a spôsobe získania informácie	1. Výveska	0 – nemá 1 – čiastočne 2 – úplne
	2. Internet	0 – nemá 1 – čiastočne 2 – úplne
Otázka č. 2 – informácia o organizačnej štruktúre a náplni práci odborov	3. Informácie o štruktúre na výveske	0 – nemá 1 – čiastočne 2 – úplne
	4. Informácia o náplni práce na výveske	0 – nemá 1 – čiastočne 2 – úplne
	5. Informácia o štruktúre na internete	0 – nemá 1 – čiastočne 2 – úplne
	6. Informácia o náplni práce na internete	0 – nemá 1 – čiastočne 2 – úplne
Otázka č. 3 – rozpočet organizácie	7. Informácia o rozpočte	0 – neposkytla 1 – poskytla na vyžiadanie 2 – má na internete
Otázka č. 4 – nariadenia o sprístupňovaní informácií	8. Poskytnutie vlastnej smernice	0 – nemá 1 – má
Otázka č. 5 - opatrenia, ktoré	9. Opatrenia na implementáciu	0 – žiadne

organizácia vykonala na implementáciu infozákona		1 – niektoré 2 – zásadné
	10. Formy aktívneho sprístupňovania informácií	0 – žiadne 1 – štandardné 2 – vyspelé
Otázka č. 6 – formy a množstvo prístupnosti informácií	11. Množstvo foriem a prístupnosť	0 – nízka 1 – štandardná 2 – vysoká
Otázka č. 7. Zoznam utajovaných skutočností	12. Poskytnutie zoznamu	0 – odmietnutie 1 – po vyžiadaní 2 – má na internete
Otázka č. 8 – Koncepcia rozvoja organizácie	13. Poskytnutie koncepcie	0 – nemá 1 – po vyžiadaní 2 – aktívne zverejnený
Špeciálne otázky	14. Poskytnutie špeciálnych otázok	0 – vôbec neposkytnutie 1 – problematické 2 – bezproblémové
Hodnotenie internetových prezentácií	15. Zhodnotenie bohatosti internetu	0 – nemá internet 1 – má, so starými informáciami a málo 2 – štandardný 3 – výborný
Hodnotenie nedostatkov	16. Zhodnotenie počtu nedostatkov	0 – veľa nedostatkov 1 – niektoré nedostatky 2 – bez nedostatkov